

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123208918
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8123208918.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX/X, XXX XX B., zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/107/2023-210 z 24.10.2024, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvnej pokute.

Mení rozsudok vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v časti Ostatné zmluvné podmienky a dojednania, článok 11, tak, že v tejto časti žalobu zamieta.

Žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že:

„I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 05.10.2017, uvedená v časti Ostatné zmluvné podmienky a dojednania, bod 8. Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta, odsek 8.1 Zmluvná pokuta, v znení: „V prípade omeškania s úhradou jednotlivých Splátok je Klient povinný uhradiť Spoločnosti Zmluvnú pokutu vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. z dlžnej čiastky za každý aj začatý deň omeškania. Výška zmluvnej pokuty sa rovná priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenej podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania navýšenej o 10 percentuálnych bodov ročne, pričom nesmie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa uvedeného nariadenia vlády.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 05.10.2017, uvedená v časti Ostatné zmluvné podmienky a dojednania, článok 11. Všeobecné ustanovenia, bod 11.3, v znení: „Klient podpísaním Zmluvy súhlasí, že komunikácia medzi ním a Spoločnosťou prostredníctvom elektronických médií bude Spoločnosťou zaznamenávaná a môže byť použitá ako dôkaz v prípade reklamácie alebo sporu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli 5.10.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom žalovaný jej na základe tejto zmluvy poskytol úver vo výške 530,10 eur s 10 x mesačnou splátkou 58,38 eur, úrokom vo výške 25,61 % ročne, RPMN vo výške 25,61 %, priemernou hodnotou RPMN 17,74 %, celkovými nákladmi spotrebiteľa 53,70 eur.

3. Na pojednávaní konanom 24.10.2024 právny zástupca žalobcu uviedol, že v celom rozsahu odkazuje na svoje doterajšie písomné ako aj verbálne prednesy, ktoré tvoria súčasť spisu. Uviedol, že poukazuje na právnu argumentáciu, ktorá je v nich uvedená, navrhol žalobe aj vo vzťahu k zvyšným 2 neprijateľným zmluvným podmienkam vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

4. Právny zástupca žalovaného na tomto pojednávaní uviedol, že podľa jeho právneho názoru zmluva neobsahuje žalované 3 neprijateľné zmluvné podmienky, tak ako to predpokladá § 53 ods. 2 OZ. Uviedol, že vo vzťahu k zmluvnej pokute je potrebné poukázať na samotné nariadenie vlády 87/1995 a čo sa týka spracovávanía osobných údajov bez súhlasu spotrebiteľa, toto je umožnené priamo zákonom o bankách. Navrhol teda žalobu zamietnuť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania a nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

5. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takejto podmienky, obchodník je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Obchodník má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca obchodníka.

6. Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a dospel k totožnému záveru, a preto opätovne vyhlásil v zmysle vyššie citovaných právnych ustanovení zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku I. tohto rozsudku, je nutné uviesť, že táto umožňuje aj napriek možnosti zosplatnenia celého úveru aj možnosť duplicity sankcie (okrem úrokov z omeškania), spočívajúcej v navýšení zmluvnej pokuty. Vo vopred pripravenom texte žalovaného absentuje vôľa zmluvných strán dohodnúť sa na povinnosti dlžníka platiť takúto sankciu bez ohľadu na to, že žalobca ako klient mal podľa predtlaču zmluvy prehlásiť, že súhlasí so zmluvnou pokutou, všetko v snahe získať úver. Dlžník - žalobca nemal nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. Uvedená finančno-mocenská prevaha dodávateľa nad spotrebiteľom, zvlášť za situácie vopred dodávateľom nakoncipovanej zmluvy, je neprípustná a súd preto takúto zmluvnú podmienku vyhlásil za neprijateľnú, všetko vo svetle tej skutočnosti, že nedošlo k jej individuálnemu dojednaniu. Uvedená zmluvná podmienka bola navyše viacnásobne právoplatne judikovaná ako neprijateľná (napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 28.9.2011, sp. zn. 18Co/107/2017 z 9.5.2018, sp. zn. 8Co/23/2017 z 20.2.2018, sp. zn. 22Co/51/2018 z 18.12.2018). Totožná zmluvná podmienka bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú aj pred v súčasnosti konajúcim senátom 16Csp tunajšieho súdu, konkrétne rozsudok sp. zn. 16Csp 7/2022 zo dňa 17.5.2022 (výrok IV. rozsudku).

7. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

8. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

9. Vo vzťahu k ďalšej neprijateľnej zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku II., súd prvej inštancie konštatuje, že dodávateľ je zvýhodnený aj bez súhlasu spotrebiteľa zaznamenávať komunikáciu, ktorá následne môže byť potenciálne spôsobilá pôsobiť ako dôkaz voči spotrebiteľovi, čo stavia dodávateľa do informačne a dôkazne nepochybne výhodnejšej pozície ešte predtým, ako by nejaký súdny spor vôbec vyvstal. Zvýhodnenie dodávateľa v prístupe k dôkazom a uneseniu dôkazného bremena značne vychýľuje os rovnosti strán v smerom k dodávateľovi. Táto zmluvná podmienka bola taktiež právoplatne vyhlásená ako neprijateľná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16Csp/112/2022 zo dňa 25.10.2022 (výrok II. rozsudku) ako aj rozsudkom 16Csp/124/2023 zo dňa 14.3.2024 (výrok IV. rozsudku).

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

11. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

12. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Poukázal na to, že predložená zmluva, ktorá je predmetom tohto konania, bola skutočne pripravená dodávateľom, je pripravená štandardne dodávateľom služby, t. j. bankou. Tá na základe žiadosti klienta a po posúdení jeho bonity predloží klientovi návrh zmluvy. Po oboznámení sa s jeho obsahom je následne len na uvážení klienta, či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo prednesie svoje výhrady k sporným zmluvným dojednaniam, na základe čoho sa poskytovateľ rozhodne, či výhrady akceptuje alebo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu nedôjde. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, tak ničím nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy, ani jej častí, prípadne neprijateľnosť akýchkoľvek zmluvných dojednaní.

14. Za neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži miskú váh na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle zmluvy povinný platiť zmluvnú pokutu, o ktorej je vopred informovaný, nie je pre takýto predpoklad základom.

15. Preto treba konštatovať, že len skutočnosť, že zmluvná podmienka nie je individuálne dojednaná, nemôže bez ďalšieho založiť jej neprijateľnosť.

16. Treba konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia súdu vo vzťahu k výške zmluvnej pokuty je nejasné. Nie je zrejmé k akému navýšeniu zmluvnej pokuty by malo dôjsť, za akých podmienok a ani nie je zrejmé, ako k takému záveru súd dospel. Predmetná zmluva v časti 8.1 uvádza iba základný výpočet zmluvnej pokuty, pričom vo vzťahu k výške zmluvnej pokuty výslovne odkazuje na platnú právnu úpravu, ktorou je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré vykonáva ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z časti 8.1 zmluvy vyplýva, že klient je povinný uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. z dlžnej čiastky, a to za každý aj začatý deň omeškania. Žalobcovi mohla byť v prípade omeškania uložená zmluvná pokuta vo výške najviac trojnásobku úrokov z omeškania v zmysle limitu stanoveného v čl. 8.1 predmetnej zmluvy, ktorý odzrkadľuje ust. § 3a ods. 1 nariadenia vlády. Zároveň mohla byť ukladaná najviac do výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, čo je vyjadrením limitu stanoveného v § 3a ods. 3 nariadenia vlády, na ktoré zmluva odkazuje. Žalovaný v zmysle bodu 8.3 predmetnej zmluvy zúžil svoje oprávnenie vyplývajúce z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa tak, že úrok z omeškania bude požadovaný až po tom, čo zmluvná pokuta dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov. Úrok z omeškania je až následnou sankciou v súlade s druhou vetou ust. § 3a ods. 3 nariadenia vlády, a to vo výške ustanovenej v § 3

nariadenia vlády, teda vo výške o 5 % bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Tento úrok z omeškania môže byť v zmysle bodu 8.3 predmetnej zmluvy ukladaný až po tom, čo zmluvná pokuta dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov.

17. Je preto zrejmé, že pri omeškaní dlžníka dochádza k uplatňovaniu zmluvnej pokuty vo výške stanovenej nariadením vlády (bod 8.1 zmluvy) až do okamihu dosiahnutia jej výšky rovnajúcej sa istine úveru. Do tohto okamihu nie je možné uplatniť úrok z omeškania. Po tomto okamihu zase dochádza výlučne k uplatňovaniu úroku z omeškania, nakoľko výška zmluvnej pokuty bola výslovne dohodnutá vo výške stanovenej nariadením vlády, nariadenie vlády zakazuje uplatňovanie zmluvnej pokuty od okamihu, kedy dosiahne istinu úveru a úroky z omeškania sa môžu podľa zmluvy uplatňovať až keď zmluvná pokuta dosiahne výšku istiny úveru.

18. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď označil zmluvnú podmienku výslovne odrážajúcu záväzné zákonne ustanovenia za neprijateľnú. Preto treba zastávať názor, že ak súd svoje rozhodnutie založil na konštatovaní neprimeranej výšky zmluvnej pokuty, ktorá bola dohodnutá v rovnakej výške ako stanovuje nariadenie vlády (doslova ho prevzala), zvolil v danom prípade neprípustný výklad contra legem, čím sa dopustil závažného interpretačného a judikatórneho excesu.

19. Pokiaľ ide o zaznamenávanie elektronickej komunikácie, súd ani jedinou vetou sa nezaoberal skutočnosťou, že napadnuté zmluvné dojednanie je vyjadrením zákonnej požiadavky na riadne vybavenie reklamácií, podľa zákona o ochrane spotrebiteľa ani ďalšími tvrdeniami žalovaného. V prípade, ak by spotrebiteľ elektronicke nahlásil zmenu adresy a chybou zamestnanca žalovaného by nedošlo k úprave v internom systéme, bolo by práve záznam komunikácie možné použiť na prospech spotrebiteľa. V prípade, ak by tento záznam nebolo možné použiť, nakoľko žalovaný by ho nemohol uchovávať, dôkazná povinnosť o tom, že uvedené nahlasoval, by nepochybne zaťažovala spotrebiteľa. Práve prípad, ak by žalovaný nemohol použiť zaznamenanú elektronickú komunikáciu, by napíňal predpoklady nekalosúťažného konania, nakoľko by dôkazné bremeno zaťažovalo spotrebiteľa. Občiansky zákonník v rámci demonštratívneho výpočtu neprijateľných zmluvných podmienok určuje ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá obmedzuje prístup k dôkazom alebo ukladá spotrebiteľovi niešť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. V prejednávanej veci však nejde o tento prípad.

20. Elektronická komunikácia medzi bankou a klientom je vyjadrením bankového tajomstva podľa § 91 ods. 1 Zákona o bankách, z ktorého vyplýva, že predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavoch vkladov.

21. Zaznamenávanie elektronickej komunikácie je vyjadrením účelu ochrany a domáhania sa práv banky alebo pobočky zahraničnej banky voči ich klientom, účelu zdokumentovania činnosti banky a pobočky zahraničnej banky, prípadne aj účel plnenia si úloh a povinností bánk a pobočiek zahraničných bánk podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, pričom za takýto osobitný predpis je potrebné považovať aj zákon o ochrane spotrebiteľa.

22. Je zrejmé, že banka môže zaznamenávať a uchovávať všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky, pričom je na to oprávnená aj bez súhlasu dotknutej osoby. Je zrejmé, že napadnutá zmluvná podmienka nespĺňa základný predpoklad na určenie neprijateľnosti, a to zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Len v prípade, ak je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom predpise, je možné dospieť k záveru, že došlo k naplneniu predpokladu značnej nerovnováhy.

23. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

24. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

25. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého v zásade správne zistil skutkový stav, avšak jeho rozhodnutie je možné považovať len za čiastočne správne.

26. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že 5.10.2017 bola uzavretá medzi sporovými stranami Zmluva o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 530,10 eur, ktorý mal byť splácaný v splátkach po 58,38 eur s dojednanou úrokovou sadzbou 25,61 % ročne, RPMN 25,61 %, s priemernou hodnotou RPMN 17,74 %. V predmetnej zmluve sú uvedené aj zmluvné podmienky, ktoré sú predmetom tohto konania, a to jednak v polohe tzv. následkov nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvnej pokuty (bod 8, čl. 8.1, 8.2, 8.3, 8.4 a 8.5), ako aj v polohe zaznamenávania elektronickej komunikácie medzi sporovými stranami, teda medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako spoločnosťou – veriteľom.

33. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa následkov (sankcií) nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvnej pokuty treba konštatovať, že súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ túto zmluvnú podmienku určil za neprijateľnú s poukazom na to, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá vnáša nerovnováhu do postavenia účastníkov zmluvy (sporových strán) a nebola individuálne dojednaná.

34. Z hľadiska vecného je potrebné k neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky dodať to, že formálne síce kopíruje ust. § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v spojení s ust. § 3a ods. 3 tohto nariadenia vlády, avšak nemožno akceptovať odvoláciu argumentáciu žalovaného spočívajúcu v tom, že úrok z omeškania je až následnou sankciou v súlade s druhou vetou ust. § 3a ods. 3 nariadenia vlády, a to vo výške stanovenej § 3 nariadenia vlády, pričom úrok z omeškania môže byť ukladaný až po tom, čo zmluvná pokuta dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, teda, že došlo k rešpektovaniu limitu stanoveného v prvej vete § 3a ods. 3 citovaného nariadenia vlády.

35. Totiž z výslovnej formulácie bodu 8.1 v spojitosti s bodom 8.3 predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere takýto záver nevyplýva, nakoľko bod 8.1 ukladá povinnosti týkajúce sa zmluvnej pokuty a bod 8.3 povinnosti (spotrebiteľa) týkajúce sa úroku z omeškania bez toho, aby bolo zrejmé, že v prípade, ak zmluvná pokuta dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov (istiny úveru) je klient – žalobca povinný platiť žalovanému – spoločnosti len úroky z omeškania. Takéto obmedzenie, ktoré by malo vyplývať z citovaného právneho predpisu – nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., z týchto ustanovení bodu 8 (čl. 8.1 a 8.3) nevyplýva a v zásade v zmysle argumentácie žalobcu prezentovanej v priebehu celého konania možno uzavrieť, že zmluva je naformulovaná tak, že nebráni aplikácii zmluvnej pokuty v zmysle čl. 8.1 predmetnej zmluvy vo vzťahu k žalobcovi ako klientovi, a to aj po tom, čo výška zmluvnej pokuty by dosiahla výšku poskytnutých peňažných prostriedkov (istiny úveru). Ako bolo vyššie naznačené, oba tieto články sú formulované vlastne individuálne bez vzájomného prepojenia a predovšetkým výslovného a zrozumiteľného stanovenia limitu, ktorý by jednoznačne deklaroval, že po tom, čo zmluvná pokuta

dosiahne výšku istiny úveru, stráca spoločnosť na ňu nárok a môže si ďalej uplatňovať len úroky z omeškania. Formulácie tejto zmluvnej podmienky, tak ako sú v bode 8 zmluvy uvedené, umožňujú kumulatívnu aplikáciu kontinuálneho použitia zmluvnej pokuty i úrokov z omeškania, bez ohľadu na dosiahnutú výšku zmluvnej pokuty, čo je neprijateľné.

36. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ určil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú, pretože skutočne umožňuje neúmerné navýšenie sankcií voči žalobcovi ako klientovi spoločnosti, čím spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení zmluvných a sporových strán a ide teda o neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku, ako to správne konštatuje súd prvej inštancie.

37. Nemožno však súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, ktoré sa týkajú určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky o možnosti žalovaného v zmysle bodu 11.3, zaznamenávať komunikáciu realizovanú medzi zmluvnými stranami prostredníctvom elektronických médií, pričom táto môže byť použitá ako dôkaz v prípade reklamácie alebo sporu.

38. Predovšetkým treba konštatovať, že odôvodnenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k tejto zmluvnej podmienky a určeni jej neprijateľnosti je vágne a vlastne nepreskúmateľné. Záver o tom, že formulácia tejto zmluvnej podmienky stavia dodávateľa do informačne a dôkazne nepochybne výhodnejšej pozície ešte pred tým, ako by nejaký súdny spor vôbec vyvstal, je nejasné, pričom ďalšie konštatovanie spočívajúce v tvrdení, že zvýhodnenie dodávateľa v prístupe k dôkazom a uneseniu dôkazného bremena značne vychyluje os rovnosti strán v smere k dodávateľovi, je vágne a nejasné.

39. Predmetná zmluvná podmienka uvedená v bode 11 (čl. 11.3) predmetnej zmluvy, má za účel zachovávanie údajov poskytnutých prostredníctvom elektronických médií za účelom ďalšieho použitia ako dôkazov v prípade reklamácie alebo sporu, čo má nepochybne svoj účel.

40. V tejto súvislosti treba konštatovať, že ide o zaznamenanie komunikácie oboch strán, teda oboch účastníkov zmluvy a nemožno urobiť záver, že by táto komunikácia nemohla byť použitá tak spotrebiteľom, ako aj dodávateľom, a to na jasne vymedzené účely, teda v prípade reklamácie alebo súdneho sporu. Takéto zaznamenanie komunikácie, a teda aj dôkazov, môže byť v skutočnosti pre spotrebiteľa dokonca výhodné.

41. So zreteľom na vágny a nejasný argumentáciu súdu prvej inštancie vo vzťahu k neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, ako aj vo svetle toho, že táto komunikácia môže byť použitá v prospech oboch strán, a to práve na racionálne účely (reklamácia alebo súdny spor), nemožno konštatovať zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, ktoré by táto zmluvná podmienka zakladala a mala byť takto neprijateľnou, a teda neplatnou, zmluvnou podmienkou.

42. Na tomto závere nič nemení ani okolnosť citovaná v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, že táto bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú v konaní pod sp. zn. 16Csp/112/2022 a v konaní pod sp. zn. 16Csp/124/2023 Okresného súdu Prešov, nakoľko týmito rozhodnutiami nie je odvolací súd viazaný vo svetle argumentácie, ktorá je uvedená v tomto rozsudku odvolacieho súdu.

43. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8 (čl. 8.1) predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a postupom podľa § 388 CSP odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 11 (čl. 11.3) predmetnej spotrebiteľskej zmluvy tak, že v tejto časti žalobu zamietol.

44. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP a § 255 ods. 2 CSP vychádzajúc z toho, že sporové strany mali vo veci úspech len čiastočný, a preto odvolací súd o celých trovách konania rozhodol tak, že určil, že žiadna zo sporových strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).